

; 992: «villare *Avellenedo*»; i variants anàlogues, 1714 i S. XIX: *Bernadell*, *Vernadel* (Ponsich, *Top.* 83).

La Vernosa, nom molt freqüent en el domini rossellonès de sengles còrrecs, valletes o fonts, te. Argelers, Fillols, Illa, Glorianses, Campome, Escaró, Noeders, Jujols; en plural *Les Vernoses* a Nefiac. Per a *Vernós*, de Bula Termera, que té un origen diferent, V. l'article *Verdoble*.

Verntallat, compost, ant. alou o «força», te. St. Privat de Bas, alterat sovint, per repercussió i dissim.: *Ventrallat*, en un escrit de 1773, que hi llegeixo: fou popular a Bna. en els anys 1920 anomenar un *bertrallans* als traidors i botiflers que es passaven a reacció anticatalana, en memòria d'En *Verntallat*, capítost dels remences (oriünd d'aqueix mas), que després de combatre els senyors reaccionaris, havia acabat per ajudar el partit botifler en la guerra contra Joan Sens-Fe. Sembla que hi ha ajudat l'etim. pop., -ants, participi d'un verb suposat a aquells qui obeeixen doblement als dictats pecuniaris de la panxa o ventrell segons la clàssica dita «numina potius abdomina». Una variant de *Verntallat*, a base del col.le. *verna* (supra), és el Mas i Gorga de *ber-næjåda*.

VERNET

Col.le. del nom d'arbre.

I. Vila de Conflent, al peu Nord del Canigó. L'ús popular i arrelat localment diu *bernet*, sense article, oït sovint allí i als pobles veïns, en frases com «ve de *Vernet*», «una casa a *Vernet*», 1932, 1960 etc.: «viu a *Vernet*» etc., en boca del vell Po, a qui fa parlar Massó i Torrents (*Croquis Pirinencs* I, 87ss.). Dir-ne «el *Vernet*» (com fan alguns forasters) és un ús abusiu i antitradicional, sobretot d'estiuejants afrancesats.¹

MENC. ANT. 845: «in *Verneto*» (Baluze, *Capit.* cviii, relativa a Cuixà); 863: villa *Vernetum* (col-l. Moreau II, 37v^o); 874: «in villa *Verneto*» (Alart, *B.S.Agr.Pyr.Or.* x, 61; Abadal, *Eixalada* I, 143); 876: *Verneto* (Alart, o.c., 92); 885: «in valle Confluente, in ape. de castro *Verneto*» (Abadal, o.c. 165); 899: *Vernetum* (*Hist. Lgd.* v, 107); 947: *Verneto* (Abadal, o.c. 173); 952: «*Vernedum* in valle Confluente» (*Cat. Car.* II, 96.19, cf 333.12, 259.23, 271.20); 968 i 989: *Vernetum* (Abadal, o. c. 198, 216); 1022: *Verneti* (Alart, *Cart. Rouss.* 41); 1075: «in collo *Verneti*» (afr. de Fillols i *Suanyes*. Mor. xxxi, 67); 1359: *Vernet* (*CoDoACA* XII, 124); 1371: «locorum de *Verneto* et de *Marquexanes* et aliolo. Mon. *St. Ma. Carignonis*» (*Stils* de Vfr. Cfl., p^o 41v^o); 1385: *Verneto* (Alart, *Do.Ge.Hi.* 99); 1395: *Vernet* (id. ib. 25). Només adds. poc importants en Ponsich (*Top.* 126). Se'n formà un adj., per designar l'afr. dr. de la Tet, que baixa de *Vernet* cap a Cornellà,

989: «rivo *Vernedese*» afr. de Saorra i de Fullà (Abadal, o.c. 215; i *RLR* XXVII, 19: doc. orig.).

II. *EL VERNET*, suburbi de Perpinyà, en els afores Nord de la ciutat (avui s'hi distingeixen entre l'Alt i el Baix *Vernet*). Aquest sí que s'usa amb article: «Una hortolana del *Vernet* / creia que, per millor cüller, / se calia alçar del llit / envers deu hores de nit» (Saisset, *Catalanades*, p. 39).

MENC. ANT. 899: «*Verneto* in comitatu Russilionensi, villa et eccl. Sti. Christophori» (*Cat. Car.* II, 373.19); 934: «via qui pergit ad *Verneto*, --- ad *Apiano* --- ad *Perpiniano*» (Mor. v, 133); 1103: Ermeng. de *Verneto* (Mor. XI, 146); 1117: Ermengaudi *Verneti* (s) et *Turriliensis*: junt amb Baó (Mor. XLVIII); 1135: (Mor. LVI); 1283: «P. de *Verneto*, peyrerio, habit. Perpinianum» (*InuLC*, s.v. *peyrer*); 1292: «--- de *Vernet* ---» (*RLR* IV, 513); 1359: «loch de *Vernet*» (*CoDoACA* XII, 118); 1385: *Verneto* (Alart, *Do.Ge.Hi.* 17) «Dejús la vila de Perpenyà, e-les vinyes, en un loch que és nomenat *Vernet*» (*Cròn. de Pere Cerim.*, ed. Pagès, 170.8); 1435: «una vi<n>ya a *Vernet*» (*RLR* XXXII, 333n.) adds. poc ipts. Ponsich (*Top.* 51).

III. Nombrosos *HOMÒNIMS*, que enumerem breument. *Vernet*, veïnat te. *Artesa de Segre*.

PRON. bernæt a *Artesa* (Casac. 1924); dites tòpiques: «Si *Artesa* és en un pla, / *Montsonís* a la muntanya, / *Marcovau* en un turó / i *Vernet* a prop de l'aigua»; «*Montsonís* i *Foradada*, / *Marcovau* i *Paradell* / si voleu que vos les diga: les quatre ciutats del rei» (J.Maluquer, *BCEC* XII, 315).

MENC. ANT. 1093: «castrum *Vernedo*» (junt amb Santa Linya, doc. lleg. Arx. Sols.); 1151: *Verned* (Kehr, *Papsturk.*, 329); 1184: *Verneti* (*Cart.* Tavèrnoles, 181.3). Un altre a Cornudella de Montsant: Torre de *Vernet* a St. Martí Surroca (Penedès). Id. a Penàguila (XXXV, 50.11). Pl.: *Vernets*, pda. de València d'Àneu (XXXVII, 99.18).

SERRAVERNET, munt. en te. Prats de Molló, oït: «a *seřæbernet*» (1929) quan la remuntava en camí a Comalada per passar a la vall de Cadí: És una alta muralla avançada del Canigó que separa els vessants de Comalada dels de Prats (oït a *seřæbernet*, 1927, exc. 144).

MENC. ANT. 878: «*Serra Vernatensa* in valle Asperia» (*InuLC*; *Cat.Car.* II, 34, 37, 38.21) confosa a tort amb *Bernadell* (V. supra); 1525: «al clot de St. Salvador --- a *Serra Vernet* --- al serrat de *La Pinososa*, qui tira a la cabana nova de *Comalada*» (en el *Ll. Roig* de Prats de Molló, p^o 3r^o). Ponsich (*Top.* 85) hi afegeix una altra *Serra Vernatensa* a. 881; (cf. *Coma Vernet* a. 1603, en *InuLC* s. v. *serra*). La forma de composició s'explica per una constr. amb genitiu llatí: *SERRA VERNETI*, *CUMBA VERNETI*. La denomina-